

Časopis Domova pro seniory Havlíčkův Brod

příspěvkové organizace Kraje Vysočina

2/2024

Husova A

Husova B

Břevnice

Čápi

Čápi letí přes pole,
přes javory, topole.
„Kam vy, čápi, letíte,
zdali nám to povíte?“

„My letíme do práce,
stavět zlaté paláce
ze zlatého proutí
po daleké pouti.“

„Až paláce budou stát,
kdo v nich bude přebývat?“
„Táta, máma, zobatá,
s nimi jejich čápata.“

František S. Procházka

Úvodník

Vážení přátelé!

Pomalu se nám prodlužuje den, opět se blíží období nejkratších nocí v roce a také je zde druhé letošní číslo našeho časopisu.

Oslavili jsme Svátek práce a Den vítězství, pro někoho jen další běžný den v roce, pro někoho den volna navíc. Já osobně 8. května vždy chodím v Havlíčkově Brodě na náměstí, kde se již po 65. konaly Trhy řemesel. Přijde mi to dost neuvěřitelné, protože si dobře pamatuji, když po Sametové revoluci tyto trhy u nás začínaly.

Na náměstí běžel celý den hudební a divadelní program a ve stáncích se dalo koupit mnoho krásného a dobrého. Počasí vyšlo báječně, lidí přišlo spousta a atmosféra byla opravdu příjemná. Mé peněženke se o několik tisíc korun ulevilo, ale stejně se těším na 17. listopad, kdy se, doufejme, trhy opět zopakují.

Co se týče života v našem domově, tak nám běží spousta akcí, máme hotové nové světlovody, zrealizované veřejné zakázky na vícemístný automobil a výměnu osvětlení, koupený nový zvedák pro Břevnici. Další akce se budou postupně realizovat, zejména se těšíme na nové zahradní altány.

Došlo také k přestěhování několika kanceláří na budově Husova B, čímž se nám podařilo vybudovat denní místnost pro pracovníky z oddělení Husova B DZR a já velmi děkuji všem, kteří se na této akci jakkoliv podíleli. Nebylo to snadné, tak doufám, že výsledek bude prospěšný.

Také u nás v domově probíhají nejrůznější volnočasové aktivity a o těch si můžete přečíst na následujících stránkách.

Příjemné teplé dny a hodně zdraví vám všem přeje

Vaše Hana Hlaváčková

Aktuality z našich domovů

Rozhovor

V dnešním rozhovoru se Vám představí naše paní ředitelka **Hana Hlaváčková**:

Prosím o krátké představení se našim čtenářům:

Asi mě znáte z úvodníků našeho časopisu, jmenuji se Hana Hlaváčková, je mi 61 let a bydlím s manželem a mojí maminkou v Havlíčkově Brodě. Mám dvě dospělé děti, syna a dceru a pět vnoučat, se kterými ráda trávím mnoho času 😊.

Kdy a proč jste začala pracovat v našem domově?

O práci v domově jsem se dozvěděla od bývalého ředitele pana Zacha, který mě kdysi znal jako malé dítě ze základní školy, kam jsem chodila do třídy s jeho dcerou. Pan Zach chtěl jít do důchodu a upozornil mě na vypsání výběrové řízení na ředitele. Šla jsem se do domova podívat, přihlásila jsem se, vybrali mě a já 1.7.2003 nastoupila na moje „místo snů“.

Jak se Vám Vaše práce líbí?

Již více než 20 let jsem v práci opravdu šťastná, dělám ji moc ráda a s nadšením a jsem za tuto příležitost moc vděčná. Jsem původním povoláním stavební inženýr, ale velmi jsem zvažovala i medicínu a tato práce je úžasnou kombinací péče o člověka a technického myšlení – pro mě osobně je to opravdu dar.

Jak ráda trávíte volný čas?

Mám mnoho zálib, které teď s malými vnoučaty úplně nestíhám, ale nakonec si na ně čas přece jen najdu: každý víkend trávíme s manželem na chalupě, kde chovám slepice a kočky a provozuji malé soukromé „Muzeum na půdě“ (viz foto), ráda čtu, v zimě lyžuji, ráda cestuji, chodím do divadla, na výstavy, ráda se svezu na koni a kdysi jsem moc ráda tančila, což bych v důchodu chtěla obnovit.

Co byste si nejvíce přála?

Asi nejvíce bych si přála zdravé životní prostředí pro moje děti a vnoučata a mírové řešení všech válečných konfliktů ve světě. A protože to není v mých silách zařídit, tak se za to alespoň modlím.

Děkujeme za rozhovor.

Společné akce

Jedno dubnové sobotní dopoledne k nám zavítal folklorní soubor Kalamajka z Havlíčkova Brodu. Kalamajka se poprvé představila veřejnosti v roce 1971 jako dětský folklorní soubor při Základní škole Štáflova v Havlíčkově Brodě. Soubor založila a vedla učitelka Lucie Honsigová. Přes dvacet let pak děti obohacovaly kulturní život v Havlíčkově Brodě, na vesnicích a ve školách. Představily se i v zahraničí, ve slovenské Spišské Nové Vsi nebo v holandském Brielle.

Po roce 1989 se z několika nadšenců, bývalých členů souboru, utvořila skupina, která dala základ Kalamajky dospělých.

V repertoáru souboru jsou hlavně písničky, tance, hry, říkadla a pověsti z Vysočiny – Českého a Moravského Horácka. Pásma mají většinou humorné ladění. Ve

spolupráci s ředitelkou Národopisného muzea v Praze Dr. Langhammerovou byly podle dochovaných krojů a záznamů postupně pořízeny ženské i mužské kroje.

Největším potěšením pro členy souboru je příznivý divácký ohlas. A to se, myslím, stalo i u nás v Domově.

Děkujeme členům souboru za krásné, vtipné a pestré vystoupení.

Na konci dubna jsme si po roce zopakovali úspěšnou taneční terapii s panem Petrem Veletou.

Husova A DPS

Kdo by neměl rád jaro? Také patříme k té určité velké skupině lidí, kteří vyhlížejí sluníčko, ptáčky, zelenou trávu a jarní květiny. Již jsme se nemohli dočkat toho jarního hemžení. Než ale tato krása nastala, užili jsme si spoustu hezkých chvil při společných akcích.

Pravidelností se v našem Domově stal masopustní průvod...

...a příprava na nejdůležitější křesťanské svátky - Velikonoce.

Nezapomínáme na svátek našich žen a v květnu také na naše maminky.

V Domově probíhá i komornější program, rozmanité besedy, přednášky, setkávání se zajímavými lidmi. Další milou součástí je práce dobrovolníků, kteří k nám našli cestu a zpestřují život konkrétním klientům.

Rádi se s vámi podělíme o naše zážitky v naší fotogalerii...

Posezení v zahradě a opékání špekáčků

Beseda s paní Lipenskou ↓

Návštěva dětí z MŠ ↓

↓ Hudební vystoupení - duo Kája a Pája

↓ Návštěva dětí od Sv.Trojice

*Za Domov Husova A DPS Hana Kocmanová a Šárka Poubová,
aktivizační pracovnice*

Husova B DZR

Vzpomínka na Masopust

I když se letos masopustního průvodu účastnilo méně masek než jindy, přesto se všichni pobavili a užili si hezké odpoledne s hudbou a tancem. Samozřejmě nechybělo ani dobré pohoštění, káva a ovocný punč.

Začátkem března jsme se zapojili do projektu nadace Kočkomil na pomoc starším kočičkám z útulků. Do aukce jsme poslali několik věnečků, které vyrobily naše tři ženy z rezidence 3a.

V pátek 8. března jsme si připomněli dřívější oslavy Mezinárodního dne žen. Aktivizační pracovnice spolu se sociální pracovnicí připravily kulturní program se spoustou básniček, doplněný chutným občerstvením. Samozřejmě nechyběly ani květiny.

Na velikonoční svátky jsme se poctivě připravovali. Udělali jsme velikonoční dekorace, kterými jsme si ozdobili jednotlivé domácnosti, spolu s dětmi z mateřské školy jsme pod vedením paní Kabelkové upletli pomlázky a nakonec jsme upekli mazance, beránky a ozdobili vajíčka.

I když není venku zrovna hezky, můžeme si společně udělat hezké odpoledne. Hrajeme bingo, trénujeme jemnou motoriku, promítáme filmy nebo mohou klienti navštívit čtvrtěční literární klub, kde nám předčítá z knih a časopisů dobrovolnice paní Helena Žáková. Nově jsme také „otevřeli“ odpolední kavárničku, pokaždé zaměřenou na jiné téma. Zde se u kávy a zákusku mohou sejít naši obyvatelé, připomenout si minulé časy a trochu zavzpomínat na mládí.

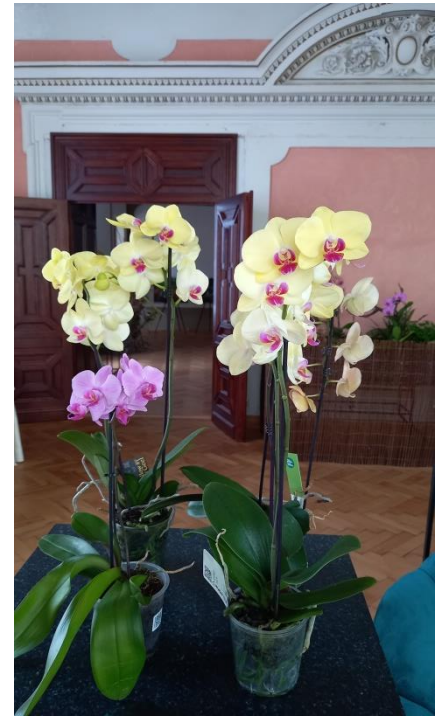
Pokud nám alespoň trochu přeje počasí plánujeme několikrát do roka zajímavé výlety. Teď na jaře jsme navštívili v havlíčkobrodském muzeu výstavu motocyklů – to byla spíše záležitost pro pány.

Další výlet byl proto více zaměřený na ženy a to hlavně na milovnice květin.

V zámku ve Světlé nad Sázavou se konala výstava orchidejí. Užily jsme si báječné odpoledne. Nejdříve jsme prošly výstavu plnou nádherných různobarevných orchidejí, poté jsme prošly oranžérií s mnoha rostlinami,

mezi kterými poskakovali pestrobarevní ptáčci. Krásně svítilo sluníčko a tak jsme poseděly na zámeckém nádvoří u výborné kávy. Přišel nás tam pozdravit manžel majitelky zámku a přinesl nám ukázat první letošní vykvetlou růži. Zpět jsme se vracely s deštěm v zádech, ale s krásnými zážitky.

Měsíc duben jsme zakončili stylově, jako každý rok, návštěvou čarodějnic. Byly trochu rozcuchané a ušmudlané, ale opekly nám výborné špekáčky a podle hodu kostky nám vyvěštily budoucnost.

Za domov Husova B DZR Hana Kubátová, aktivizační pracovnice

Husova B DPS „U Panských“

Stále spolupracujeme s paní Kopicovou z galerie, která má s námi velkou trpělivost a vymýšlí pro nás tvoření výrobků přímo na míru a přiměřené našim schopnostem.

Již tradiční a moc hezké povídání na téma „Jaro“ si pro nás nachystala paní Lipenská z Krajské knihovny.

Předvelikonoční Žluté úterý nám rozzářily děti z mateřské školy svými tričky, dobrou náladou a hezkými dárečky.

Mezinárodní den žen jsme letos oslavili tak, jak se patří. Pan Halík se velice ochotně a galantně zhostil úkolu gratulanta. S přáním a malým dárečkem v podobě krásného karafiátu popřál všem ženám na našem oddělení – klientkám i personálu.

Na Velikonoce jsme napekli jidáše a hned odpoledne se podávaly ke kávě nebo čaji.

Jako zdravou přílohu k obědu jsme si udělali okurkový salát. Do přípravy se zapojily ženy i muži. Salát byl osvěžující a všem moc chutnal.

Pořádali jsme narozeninové posezení klientů narozených v měsíci lednu a únoru.

Zákusky a káva všem oslavencům přišly k chuti.

Naše klientka paní Ferenczová je hodně pracovitá a svými háčkovánými výrobky dělá radost všem, kdo ji navštíví, od pravnoučátek až po personál. Nyní se zapojila do projektu nadačního fondu Kočkomil, aby přilepšila kočičím seniorům.

Za peníze z prodeje háčkováných myšek, které vyrobila paní Ferenczová, se nakoupí kočičí babyce Bambulce nějaké dobroty.

Trénujeme nožky, aby nám dobře sloužily.

Za pomoci personálu chodíme s chodítkem nebo trénujeme chůzi na chodníčku, který tvoří barevné destičky s různými výstupky. Sice to někdy trochu píchá, ale hezky to masíruje a prokrvívá chodidla.

V plné kráse se našim klientům 30. dubna předvedl slet Panských čarodějnic, které podávaly vybrané pochoutky jako „myší bobky“ v podobě burizonů, čokoládové křupinky jako „čerstvé králíčí bobky“ a žízaly – kyselé želé bonbony. K tomu Panské čarodějnice nabízely brčálově zelený jablečný džus jako elixír mládí. Na závěr jsme si všichni pochutnali na pravých nefalšovaných špekáčcích.

Stále oblíbený u nás zůstává turnaj ve hře „Šoupaná“.

Odměna pro výherce v podobě obloženého chlebičku je opravdu velkou motivací.

Čas od času rádi zavzpomínáme na pěkné filmy.

Po delší době jsme si tedy pustili film pro pamětníky – na přání jsme promítali „Cestu do hlubin študákovy duše“.

*Za Husova B DPS „U Panských“
Iveta Malinová, aktivizační pracovnice*

Břevnice

Rozloučení se zimou jsme oslavili masopustní merendou. V průvodu masek jsme mimo jiných mohli vidět jeptišku, policistku, uklízečku, telátko nebo čarodějnice. K poslechu i k tanci nám zahrál pan Blažej na harmoniku a nesmělo chybět ani výborné pohoštění!

I přes naše obavy zvládlo kuřátko Kalimero zimu skvěle. Slepíčka nám ho vylušila na podzim a mělo se čile k světu! Společně se svojí slepičí rodinkou běhal Kalimero po zahradě a rostl jako z vody. Dlouho jsme se domnívali, že z něj vyroste asi slepička. Omyl! Z Kalimera se vyklubal pěkný kohoutek! A jak to tak bývá, tak dva kohouti na jednom smetišti, to nedělá dobrotu. Kalimera se tedy ujala pečovatelka Markétka a vzala ho ke svým slepičkám. V nové slepičí partě se Kalimerovi daří moc dobře!

Měsíc duben jsme odstartovali oslavou Velikonoc, které předcházely velké přípravy! Vyzdobili jsme náš domeček krásnými dekoracemi, pekli jsme jidáše, barvili vajíčka a jako tradičně, tak i letos jsme pletli pomlázky. Na Velikonoční pondělí jsme se dočkali i několika koledníků!

Čekání na hezké počasí jsme si krátili spoustou aktivit, jako je pečení buchet, Namasté, návštěvy canisterapeutických psů nebo kavárna.

V kavárně do Křesla pro hosta usedli pan farář Zahálka a Marcela Kubátová. Oběma děkujeme za milé povídání!

Jeden sobotní podvečer si naše ženy vyšly do kulturního domu ve Břevnici na divadlo. Pohledské kulturní seskupení POKUS z.s. zde uvedlo divadelní hru

Oscara Wilda, Jiřího Rolla a Jaroslava Poura „Kletba rodu Canterville“.

Představení si ženy moc užily!

Na svátek práce si dcera našich klientů manželů Doleželových pro nás připravila výtvarnou dílnu. Společně jsme vytvořili krásný obraz „Rozkvetlá louka“, který jsme si v Domově vystavili. Vnučky manželů nám zase zahrály a zazpívaly lidové písně, aby nám šla práce více od ruky! Moc děkujeme!

Začátkem května se již konečně umoudřilo počasí a my jsme mohli posedět venku a poprvé letos si opět špekáčky. Čekání se nám vyplatilo, moc jsme si na nich pochutnali!

Za DZR Břevnice Iva Peksová, sociální pracovnice

Stránky zábavy

Šestnáctiletá dcera říká své matce: „Mami, mám pro tebe dvě zprávy. Dobrou a špatnou. Kterou chceš slyšet první?“

„Nejdřív radši tu špatnou,“ odpoví zamračená matka.

„Tak si představ, že jedna z nás bude babičkou!“ vyhrkne dcera. „A teď tu dobrou. Já to nebudu.“

Muž říká své manželce: „Miláčku, brzy se ti splní tvůj dávný sen. Budeme bydlet v drahém bytě, jak sis vždycky přála.“

„A kdy se budeme stěhovat?“ ptá se rozzářená žena.

„No, stěhovat se nebudeme, ale od příštího měsíce nám zvýší nájem.“

"Podle mě nemůže být pravda, že na Měsíci není život.

Jedna známá odjela na měsíc na dovolenou a vrátila se těhotná."

„Jak se ti líbilo v divadle?“ ptají se vnukové dědečka.

„Líbilo, ale nejlepší byl konec, jak rozdávali kabáty. Vzal jsem si tři.“

„Dneska mi nemusíš dělat kázání, vidíš, deštník jsem přinesl,“ chlubí se profesor manželce.

„To je hezké, ale dneska ráno jsi si žádný nebral.“

„Tvoje žena nemá nic proti tvým koníčkům?“

„Nic.“

„No to jsi šťastný člověk. A máš nějaké koníčky?“

„To víš, že jo. Strašně rád uklízím a myju nádobí.“

Společenská rubrika – březen - květen

Oslavili životní jubileum:

Haubertová Marie (85 let)
Majorová Marie (90 let)
Šmeralová Jaroslava (85 let)
Nocar Pavel (80 let)
Korbela Ladislav (90 let)

Oslavencům přejeme hodně spokojenosti, klidu a životního optimismu.

Opustili nás:

DZR

Sedláková Marie
Vencovská Marie
Vošická Marie
Pabousková Jarmila
Kocourková Vanda
Zvolánková Marta

Havlová Olga
Zachariášová Eliška
Korbelová Jaroslava
Stárková Blanka
Veselá Jaroslava

DPS

Kopecký Jaromír
Šopejstalová Jiřina
Fučíková Soňa
Suchá Jitka

Sobotková Anna
Bělka Miroslav
Rosecký Stanislav
Čapek Zdeněk

Na všechny, kdo nás opustili, vzpomeneme při bohoslužbách.

Pro zamyšlení

Kam odcházejí a kde mizí tradiční české babičky? Kam se vytrácí jejich vůně a přirozená vlídnost? K zamyšlení předkládáme následující příběh z internetu:

"Ještě jednou, Patriku, a Batmana stopro neuvidíš!" vylila ze sebe zlost žena na parkovišti před Albertem. Patrik lehce zklidnil svoji urputnost (prachobyčejný

vzteku rozcapeného fracka), podíval se zespoda na ženu před sebou a odseknul: "Nemám tě rád, babi". Nad ním stála žena, která každé ráno zcela jistě prchá před odcházejícím středním věkem po běžícím pásu v ložnici. Umělá prsa jí trčela dopředu, kontura kolem rtů byla opravdu ošklivě vykreslená a zadek po liposukci nacpala do džín vhodných tak pro holky z osmých tříd základní školy. Zpod rukávu bílého letního trička se přes rameno dolů k lokti linula vytetovaná lilie a nepřírozně bílé zuby drtily ve vzteku žvýkačku. Po opravdu dlouhé době jsem byl rád, že jsem vlastně starej a díky tomu nemusím říkat "babi" něčemu, co vypadá jako klon Barbíny.

Kam se poděly klasické české babičky? Kde jsou krásně kypré ženy, jejichž ňadra byla měkká jako paličky bílých pampelišek?

Kam zmizely ženy typu Míly Myslíkové, Slávky Budínové nebo Stelly Zázvorkové? V jakých zákrutech života se schovávají ženy, co se podobají mé babičce, která mě vítala před chalupou? Věděl jsem, že její rozprážená náruč je hebká jako dlouhé ženské vlasy čerstvě umyté v březovém šamponu. Věděl jsem, že její šaty voní směsí babiččiných vůní a šeříkového mýdla Elida. Její rty byly vždycky nenápadně přirozně růžové a nelepily po žádných lescích nebo rtěnkách (pokud tedy nevyrážela za "holkama" do cukrárny). Věděl jsem, že přes léto její dlaně voní po rybízu a po žmolence na koláč.

To byly její Diory a Chanely!

Po každém naběhnutí do náruče jsem čekal na její pevný a přitom tak laskavý, něžný a vstřícný stisk. Cítil jsem v něm pokaždé obrovskou nekonečnou něhu a vlídnost. Cítil jsem v něm bezpečí.

Když mě okřikla, nikdy to nebylo v afektu a nikdy to nebylo sprostý. Když mě klepla přes prsty - pamatoval jsem si to tak dlouho, jak dlouho jsem jedl nenáviděnou dušenou mrkev, kterou mi s láskou připravovala. Tu dušenou mrkev, které se teď nemůžu nabažit, protože při jejím vaření a požívání myslím právě na ni - na babičku. Když se mě ptala na některá slova v křížovce, kterou luštila, cítil jsem se strašně důležitě. Určitě všechna slova znala, jen mi nenápadně dávala pocit potřebnosti a spolupráce. Ukazovala mi způsob, jak spolu mají lidi mluvit a jednat.

Když mi před odchodem z domova pokaždé narovnala límec (s mým narůstajícím věkem si stále více a více musela stoupat na špičky chodidel), usmál jsem se na ni. Ona mi jen tak nenápadně pokaždé přejela dlaní přes tváře. Když jsem u stolu kousal do krajíce, který namazala, seděla často naproti mně oblečená do županu a mlčky se na mě jen tak dívala.

A když pochopila, že její pobyt se mnou je u konce, v klidu odešla. A já jsem se v tom brzkém červencovém ránu šel projít do úvozu pod chalupu a vyléval jsem z

očí smutek a radost zároveň. Radost z toho, že jsem jí nikdy neřekl "nemám tě rád". Často se jí, s pohledem nahoru do nebe, ptám na to, čemu nerozumím. Odpovědi nepřicházejí. Musím si na ně ještě pár let počkat...

Anketa

Chodili jste si v mládí pro popelec? A chodili jste svítit kočičky na Květnou neděli?

- Chodila jsem přes pole do kostela v Lučici pro popelec a kočičky jsem si nosila svoje.
- Ano, chodila. Bydlela jsem vedla kostela. Kočičky jsem měla od tatínka. V kostele se říkaly básničky.
- Jezdila jsem do kostela pravidelně tramvají. Kočičky jsme kupovali na trhu.
- Ano, chodil. Kočičky jsem si trhal sám.

Nová anketní otázka:

Jak jste spokojeni s nabídkou občerstvení v naší recepci a co byste zde ještě uvítali?

Vaše odpovědi na anketní otázku: můžete napsat anonymně a vhodit do schránky na stížnosti nebo sdělit aktivizačním pracovnícím.

Vydává:

Adresa sídla: Domov pro seniory Havlíčkův Brod, Husova 2119, 580 01 Havlíčkův Brod
Redakční rada: Hana Hlaváčková, Petra Trefilová, Hana Kocmanová, Jana Koukalová, Hana Kubátová

Zpracovala: Hana Kubátová

Vydáno dne: 31. 5. 2024

Uzávěrka příštího čísla: 16. 8. 2024

Kontakt a náměty do příštího čísla: j.koukalova@ddhb.cz